

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4081/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ... кога заступа пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, МО, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2691/19 од 06.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2691/19 од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2691/19 од 06.06.2019. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П бр. 819/18 од 05.03.2019. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име нематеријалне штете исплати: за претрпљене физичке болове износ од 130.000,00 динара; за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара; за душевни бол због умањења опште животне активности износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.03.2019. године до исплате и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 88.900,00 динара.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права. Ревидент указује на постојање супротних правоснажних пресуда у истој или сличној чињеничноправној ситуацији. Суштином ревизијских навода оспоравају се утврђене чињенице због чега по оцени ревидента није правилно примењена одредба члана 200 ЗОО. Оспоравање утврђених чињеница није законски основ за изјављивање посебне ревизије.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке .

Тужба је у предметном спору поднета 01.02.2018. године. Вредност предмета спора дела пресуде која се ревизијом побија је износ од 320.000,00 динара.

Одредба чл. 403. ст. 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског ревизија тужене није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић